

Effect van herverdeling op inkomensongelijkheid

Marion van den Brakel en Linda Moonen

De herverdeling van inkomens heeft een groot effect op de mate waarin huishoudensinkomens onderling verschillen. Vooral door ontvangsten zoals uitkeringen en toelagen komen de inkomens dicht bij elkaar te liggen. Met name onder alleenstaanden en jonge en oudere huishoudens nemen de inkomensverschillen hierdoor fors af. Afdrachten zoals premies en belastingen hebben in veel mindere mate een nivellerend effect. Nivellering door herverdeling is echter niet alleen toe te schrijven aan kleiner wordende verschillen binnen groepen huishoudens. Ook de afname van de verschillen tussen bijvoorbeeld de afzonderlijke huishoudentypen dragen voor een substantieel deel bij aan de nivellering.

1. Inleiding

Inkomen dat huishoudens ontvangen uit arbeid of kapitaal wordt het primaire inkomen genoemd. Een deel van de huishoudens in Nederland heeft echter geen of weinig primair inkomen. Dit kan te maken hebben met verschillende factoren, zoals ouderdom, arbeidsongeschiktheid of werkloosheid. Een van de doelstellingen van de overheid is om te komen tot een rechtvaardigere inkomensverdeling, waarbij voor de invloed van dergelijke factoren gecompenseerd wordt. Dit doet de overheid op verschillende manieren, onder andere door het verstrekken van uitkeringen, het heffen van belastingen of het gratis beschikbaar stellen van bepaalde voorzieningen zoals onderwijs. In dit artikel worden de maatregelen besproken die een direct effect hebben op het te besteden inkomen van huishoudens, namelijk het verstrekken van uitkeringen en andere toelagen (ontvangsten) en het innen van premies en belastingen (afdrachten).

Ontvangen uitkeringen en toelagen dragen bij aan een gelijkere inkomensverdeling. Voor afgedragen belastingen en premies is dit niet noodzakelijk het geval. Kenmerkend voor de herverdeling via belastingen en premies is dat niemand na betaling ervan beter af is dan in de beginsituatie. Het herverdelende aspect zit uitsluitend in het feit dat niet iedereen in dezelfde mate hoeft bij te dragen. Dit is gestoeld op het zogeheten draagkrachtprincipe dat stelt dat iedereen aan de overheidsuitgaven moet bijdragen overeenkomstig zijn economische draagkracht. Anders gezegd, de sterkste schouders dienen de zwaarste lasten te dragen.

In dit artikel wordt het effect van de herverdeling van het inkomen op de ongelijkheid onderzocht, voor zowel alle huishoudens als voor diverse groepen huishoudens. Voor het kwantificeren van inkomensongelijkheid bestaan verschillende maatstaven. In dit artikel wordt de Theilcoëfficiënt gebruikt (van den Brakel-Hofmans, 2007). Verder wordt er onderscheid gemaakt tussen het primair, het bruto

en het besteedbaar inkomen van huishoudens. Het primair inkomen is het inkomen van huishoudens vóór ontvangsten en afdrachten. Het bruto-inkomen is het inkomen van huishoudens na ontvangsten en het besteedbaar inkomen is het inkomen van huishoudens na ontvangsten en afdrachten. Door de ongelijkheid van het primair, bruto en besteedbaar inkomen van huishoudens in kaart te brengen, wordt duidelijk wat het effect van herverdelen op de ongelijkheid is. In paragraaf 2 komen allereerst de grafische verdelingen van het primair, bruto en besteedbaar inkomen aan bod. Vervolgens wordt in paragraaf 3 voor diverse groepen in de samenleving bekeken welk effect herverdeling heeft op de inkomensongelijkheid. In paragraaf 4 wordt het totale effect van herverdeling nader verklaard door een verdere ontleding van de ongelijkheid. Tot slot volgt in paragraaf 5 de conclusie van dit artikel.

2. Effecten van herverdeling in grafiek

Het gemiddelde primair inkomen bedroeg in 2005 ruim 38 duizend euro. Voor het bruto-inkomen en het besteedbaar inkomen waren deze gemiddelden respectievelijk bijna 50 duizend euro en 29 duizend euro. De doorsnee ofwel mediane inkomens¹⁾ lagen onder deze gemiddelden. Dat is kenmerkend voor inkomensverdelingen, die doorgaans scheef naar links verdeeld zijn.

Staat 1
Primair, bruto en besteedbaar inkomen van huishoudens¹⁾, 2005*

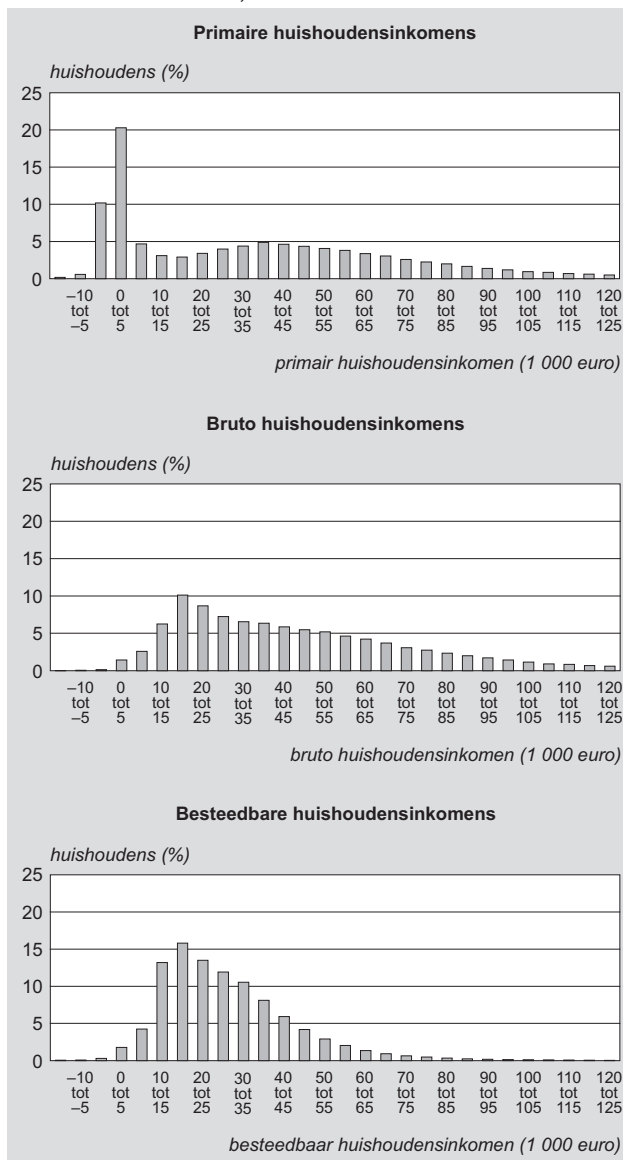
	Gemiddelde	Mediaan
1 000 euro		
Primair inkomen	38,1	30,5
Bruto-inkomen	49,6	40,3
Besteedbaar inkomen	29,1	25,3

¹⁾ Het totaal aantal particuliere huishoudens met inkomen is gelijk aan 7 061 duizend.

Frequentieverdelingen van het inkomen geven een beeld van de verdeling van alle huishoudensinkomens in Nederland. In figuur 1 zijn hiertoe de primaire, bruto en besteedbare inkomens van huishoudens in klassen ingedeeld. De klassebreedte is steeds gelijk aan 5 duizend euro. Voor elke inkomensklasse is aangegeven hoeveel huishoudens in procenten van het totale aantal een inkomen hebben dat in deze klasse valt. Inkomens boven 125 duizend euro zijn niet weergegeven in het histogram, evenals inkomens kleiner of gelijk aan min 15 duizend euro.²⁾ De al genoemde scheefheid van inkomensverdelingen komt duidelijk naar voren in de frequentieverdelingen.

Bij het primair inkomen ligt het zwaartepunt in de inkomensklassen van 0 tot 5 duizend euro. Ruim 20 procent van de huishoudens valt in deze klasse. Het betreft voornamelijk huishoudens die een uitkering ontvangen. Bij het

1. Frequentieverdelingen van primaire, bruto en besteedbare huishoudensinkomens, 2005*

bruto-inkomen is het zwaartepunt door ontvangen uitkeringen en toelagen van de overheid naar rechts verschoven. Het besteedbare inkomen laat ten opzichte van het bruto-inkomen juist weer een verschuiving naar links zien. Dit komt door de belasting- en premieheffingen. De verschuivingen naar rechts – primair versus bruto – en links – bruto versus besteedbaar – zijn ook zichtbaar in de mediaan van de verdelingen. Tot slot zorgen belasting- en premieheffingen ook voor uitdunning van de staart van de inkomensverdeling. Zo is sprake van een afname van het percentage rijkste huishoudens (minimaal 125 duizend euro) van bijna 3 procentpunten.

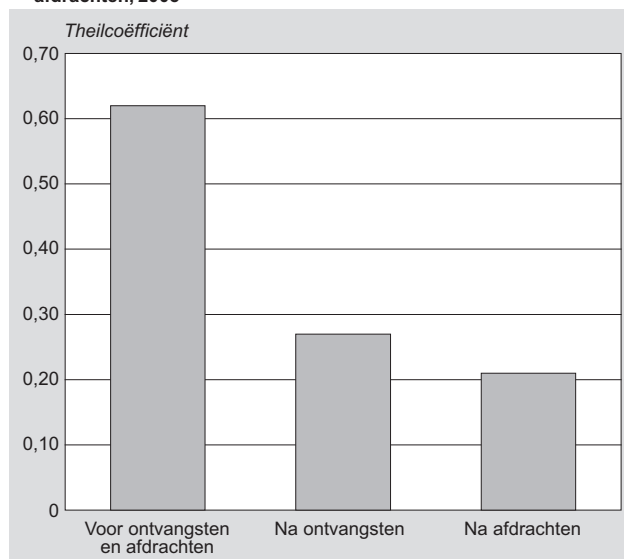
3. Effecten van herverdeling in cijfers

De frequentieverdelingen van het primair, bruto en besteedbare huishoudensinkomen laten zien dat ontvangsten en afdrachten een aanzienlijk effect hebben op de inkomensverdeling. Dit effect zal in het vervolg van dit artikel worden

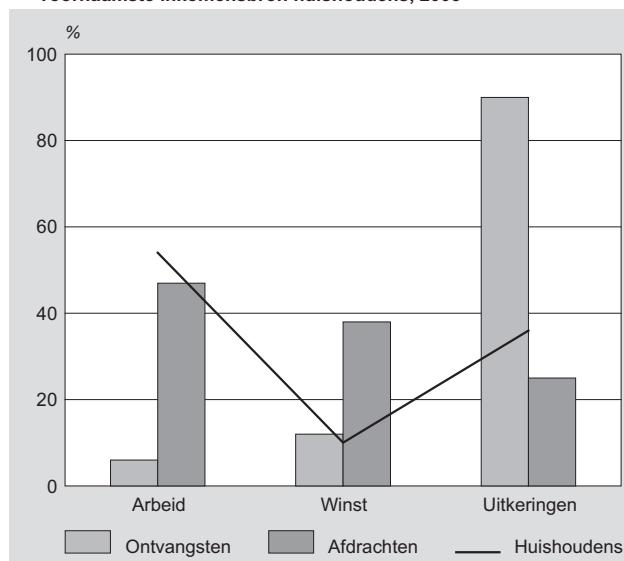
gekwantificeerd met behulp van de Theilcoëfficiënt. Dit is een veel gebruikte maat die een adequaat beeld geeft van de inkomensongelijkheid voor en na herverdeling (van den Brakel-Hofmans, 2007).

Voor de gehele populatie huishoudens in Nederland daalt de waarde van de Theilcoëfficiënt als gevolg van ontvangsten van 0,62 naar 0,27. Dat is een forse daling die vooral toe te schrijven is aan ontvangen pensioenen. Ruim een derde van de huishoudens heeft als voornaamste inkomensbron een uitkering. Voor deze huishoudens bestaat circa 90 procent van het bruto-inkomen uit een uitkering (figuur 3). Uit figuur 4a blijkt dat het hierbij vooral om pensioenuitkeringen gaat. De grote verschillen – zowel in aantal als in aandeel ontvangsten – tussen de groepen huishoudens met een verschillende voornaamste inkomensbron, verklaren waarom een grote variëteit bestaat in de hoogte van het inkomen vóór ontvangsten. Anders gezegd: ontvangsten hebben een sterk nivellerend effect op de ongelijkheid in het primair inkomen van huishoudens.

2. Inkomensongelijkheid van huishoudens voor en na ontvangsten en afdrachten, 2005*

3. Ontvangsten en afdrachten (aandeel van bruto-inkomen) naar voornaamste inkomensbron huishoudens, 2005*

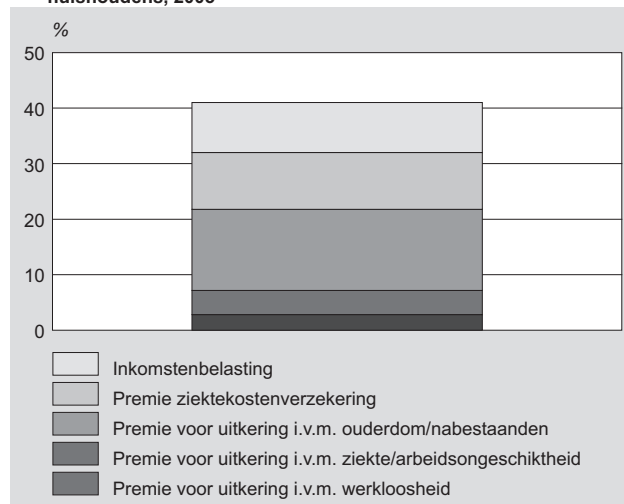

4a. Aandeel van specifieke ¹⁾ ontvangsten in bruto-inkomen van huishoudens, 2005*

¹⁾ Een uitgebreide beschrijving van alle inkomensbestanddelen die een rol spelen bij de afbakening van het primair, bruto en besteedbaar inkomen is te vinden in Van den Brakel en Moonen (2007).

4b. Aandeel van specifieke ¹⁾ afdrachten in bruto-inkomen van huishoudens, 2005*

¹⁾ Een uitgebreide beschrijving van alle inkomensbestanddelen die een rol spelen bij de afbakening van het primair, bruto en besteedbaar inkomen is te vinden in Van den Brakel en Moonen (2007).

Afdrachten zorgen voor een verdere, maar veel minder sterke, nivellering van de ongelijkheid. Dit komt omdat het percentage afdrachten in het bruto-inkomen voor de huishoudens onderling minder verschilt (figuur 3). Enerzijds werkt het progressieve belastingstelsel in Nederland nivellerend op de ongelijkheid, omdat hogere inkomens meer belasting betalen, anderzijds hebben de premies voor inkomensverzekeringen en ziektekostenverzekeringen juist een denivellerende werking, omdat deze begrensd zijn. Uit figuur 4b blijkt dat afdrachten vooral bestaan uit premies voor pensioen en ziektekosten en uit inkomstenbelasting.

al onder oudere huishoudens (met een hoofdkostwinner van 65 jaar of ouder) is sprake van aanzienlijke nivellering als gevolg van ontvangsten. Het merendeel van de oudere huishoudens heeft geen of een laag primair inkomen, terwijl een kleine groep een hoger inkomen heeft. De ongelijkheid van de primaire inkomens is daarom zeer hoog. Bovendien bestaat ruim 80 procent van hun bruto-inkomen uit ontvangsten (figuur 6). Om deze redenen werken ontvangsten sterk nivellerend op de ongelijkheid. Voor de groepen huishoudens met een hoofdkostwinner tussen 25 en 65 jaar werken ontvangsten in veel mindere mate nivellerend. Voor elk van de leeftijdsgroepen is de nivellering door afdrachten klein in vergelijking met die door ontvangsten.

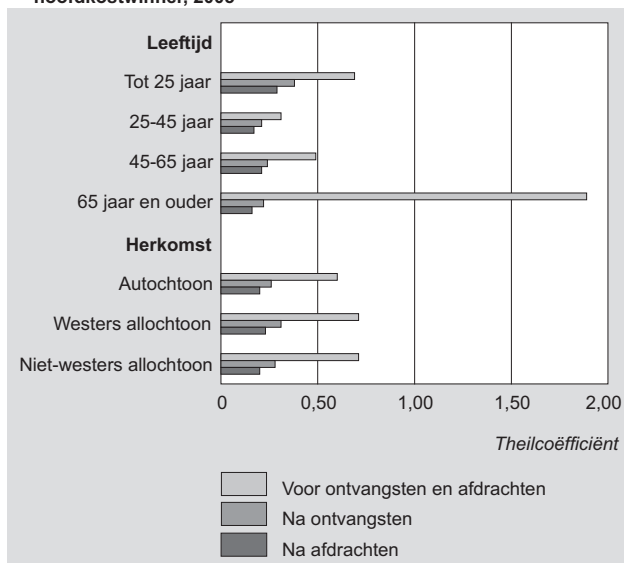
3.1 Leeftijd van de hoofdkostwinner

Net als bij de totale populatie van particuliere huishoudens hebben ontvangsten een forse daling van de inkomensongelijkheid bij de leeftijdsgroepen tot gevolg. Onder jonge huishoudens (met een hoofdkostwinner tot 25 jaar) en voor-

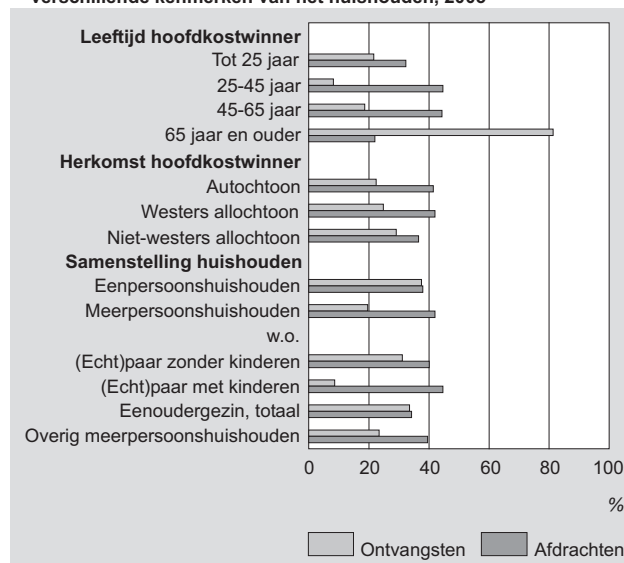
3.2 Herkomst van de hoofdkostwinner

Bij een indeling van huishoudens naar de herkomst van de hoofdkostwinner blijkt dat ontvangsten vooral onder alloch-

5. Inkomensongelijkheid van huishoudens naar leeftijd en herkomst hoofdkostwinner, 2005*

6. Aandelen van ontvangsten en afdrachten in bruto-inkomen naar verschillende kenmerken van het huishouden, 2005*

tonen een nivellerend effect hebben. Dit geldt zowel voor westerse als voor niet-westerse allochtonen. Bij beide groepen liggen de ontvangsten wat hoger dan bij de autochtone bevolking. Allochtone huishoudens met een westerse hoofdkostwinner ontvangen meer pensioenuitkeringen in vergelijking met andere huishoudens, terwijl huishoudens met een niet-westerse hoofdkostwinner juist weer relatief meer bijstand krijgen. De nivellering van de inkomensongelijkheid door afdrachten is voor autochtonen en allochtonen vrijwel gelijk.

3.3 Samenstelling van het huishouden

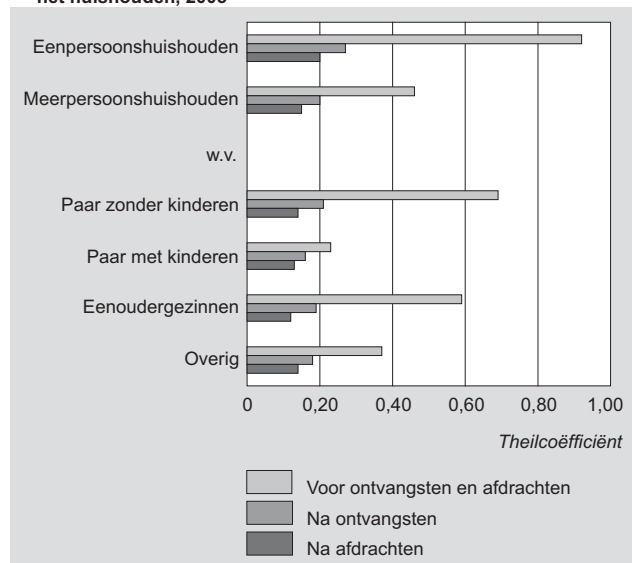
De daling van de ongelijkheid door ontvangsten is het grootst binnen de groepen alleenstaanden, paren zonder kinderen en eenoudergezinnen. Een verklaring hiervoor is dat deze typen huishoudens vaak een gering primair inkomen en hogere ontvangsten hebben. Tot de alleenstaanden en de paren zonder kinderen behoren relatief veel 65-plussers, die voornamelijk inkomsten uit pensioenuitkeringen hebben. Ook bij eenoudergezinnen is het primair inkomen meestal lager; zij ontvangen relatief vaak een bijstandsuitkering. Voor paren met kinderen is het nivellerende effect van de ontvangsten op de ongelijkheid het kleinst.

Voor alle typen huishoudens is het effect van afdrachten op de inkomensongelijkheid veel geringer dan het effect van ontvangsten. De ongelijkheid na afdrachten is bij alleenstaanden het grootst. Zij verschillen onderling het meest in hun besteedbaar inkomen. Bij eenoudergezinnen is de ongelijkheid na afdrachten het kleinst. In deze groep huishoudens zijn de onderlinge inkomensverschillen het kleinst.

4. Effect van herverdeling nader verklaard

In staat 2 is voor huishoudens onderscheiden in vier leeftijdsgroepen het gemiddelde inkomen voor en na ontvangsten en afdrachten weergegeven. In paragraaf 3 is de

7. Inkomensongelijkheid van huishoudens naar samenstelling van het huishouden, 2005*

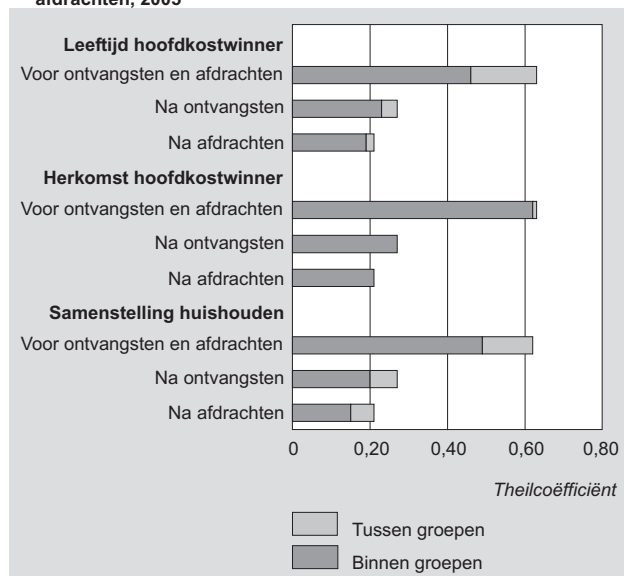

afnemende ongelijkheid binnen deze leeftijdsgroepen besproken. Staat 2 laat echter nog een ander aspect van ongelijkheid zien, namelijk inkomensverschillen tussen de leeftijdsgroepen. Vóór ontvangsten en afdrachten is het gemiddelde inkomen van de jonge huishoudens bijna vier keer zo klein als dat van de middengroepen (25–45 jaar en 45–65 jaar). Voor de oudere huishoudens is dat bijna negen keer. Na ontvangsten zijn de verschillen tussen de gemiddelde inkomens van oudere huishoudens en de middengroepen behoorlijk afgenomen. Voor de jonge huishoudens geldt dit ook, zij het in veel mindere mate. Dit betekent dat de nivellering voor een deel is toe te schrijven aan de nivellering binnen de leeftijdsgroepen en voor een deel aan die tussen de leeftijdsgroepen. De Theilcoëfficiënt biedt de mogelijkheid om door middel van decompositie deze binnen- en tussengroepsongelijkheid te kwantificeren (van den Brakel-Hofmans, 2007). Figuur 8 laat zien dat de nivellering als gevolg van ontvangsten en afdrachten vooral toe te schrijven is aan nivellering binnen de leeftijdsgroepen. Maar ook de afname van de inkomensverschillen tussen deze groepen dragen hier substantieel aan bij.

Staat 2
Gemiddeld huishoudensinkomen voor en na ontvangsten en afdrachten naar leeftijd hoofdkostwinner, 2005*

	Voor ontvangsten en afdrachten	Na ontvangsten	Na afdrachten
1 000 euro			
Tot 25 jaar	13,5	17,3	11,7
25–45 jaar	48,2	52,5	29,1
45–65 jaar	50,7	62,3	34,7
65 jaar of ouder	5,7	30,7	23,9

8. Decompositie van inkomensongelijkheid van huishoudens naar leeftijd hoofdkostwinner ¹⁾, herkomst hoofdkostwinner ²⁾ en samenstelling van het huishouden ³⁾ voor en na ontvangsten en afdrachten, 2005*

¹⁾ Indeling in vier leeftijdsgroepen: tot 25 jaar, 25 tot 45 jaar, 45 tot 65 jaar en 65 jaar en ouder.

²⁾ Indeling van herkomst van de hoofdkostwinner in drie groepen: autochtoon, westers allochtoon en niet-westers allochtoon.

³⁾ Indeling van samenstelling huishouden in vijf groepen: alleenstaanden, paren zonder kinderen, paren met kinderen, eenoudergezinnen en overige huishoudens.

De indeling naar herkomst van de hoofdkostwinner laat zien dat de nivellering door ontvangsten en afdrachten bijna volledig het gevolg is van de afname van de inkomensverschillen binnen de herkomstgroepen. De verschillen tussen de gemiddelde inkomens van deze groepen zijn te klein om een bijdrage te kunnen leveren aan de nivellering van ongelijkheid van de huishoudens in Nederland.

Bij een indeling naar huishoudentype dragen de verschillen tussen de groepen wel substantieel bij aan de nivellering. Dit komt vooral doordat paren met kinderen gemiddeld een beduidend hoger primair inkomen hebben dan alleenstaanden, paren zonder kinderen en eenoudergezinnen. In deze laatste drie groepen bevinden zich relatief veel bijstands- en pensioenontvangers. Zij hebben dus geen of weinig primair inkomen in tegenstelling tot paren met kinderen. Na ontvangsten zijn de verschillen tussen deze huishoudentypen aanzienlijk afgenomen. Het grootste deel van de nivellering is echter toe te schrijven aan de afname van de verschillen binnen de afzonderlijke huishoudentypen. Afdrachten werken slechts in beperkte mate nivellerend op de ongelijkheid tussen en binnen de huishoudentypen.

5. Conclusie

Het inkomensbeleid van de overheid is mede gericht op het bereiken van een evenwichtige en rechtvaardige inkomensverdeling. Door herverdeling van inkomens worden de onderlinge verschillen tussen primaire huishoudensinkomens verkleind. Vooral door ontvangsten zoals uitkeringen en toelagen komen de huishoudensinkomens dichter bij elkaar te liggen. Afdrachten zoals premies en belastingen dragen minder bij aan de afname van de inkomensongelijkheid.

De inkomensongelijkheid uitgedrukt in de Theilcoëfficiënt daalt door ontvangsten van 0,62 naar 0,27. Dat is een

daling van ruim 50 procent. Vooral onder alleenstaanden, jonge en oudere huishoudens nemen de inkomensverschillen fors af. Afdrachten zorgen voor een verdere, maar veel geringere, daling van de Theilcoëfficiënt naar 0,21. De ongelijkheid van het uiteindelijk te besteden inkomen is onder alleenstaanden en jonge huishoudens het grootst. Eenoudergezinnen verschillen onderling het minst in besteedbaar inkomen.

Nivellering door herverdeling is niet alleen toe te schrijven aan kleiner wordende inkomensverschillen binnen groepen huishoudens. Ook afnemende verschillen tussen deze groepen spelen een rol. Zo draagt de afname van de verschillen tussen de afzonderlijke huishoudentypen voor een substantieel deel bij aan de nivellering. Dat geldt ook voor de afname van de verschillen tussen de groepen huishoudens onderscheiden naar leeftijd van de hoofdkostwinner. Bij de afzonderlijke herkomstgroeperingen zijn de verschillen tussen de groepen te klein om een bijdrage aan de nivellering te kunnen leveren.

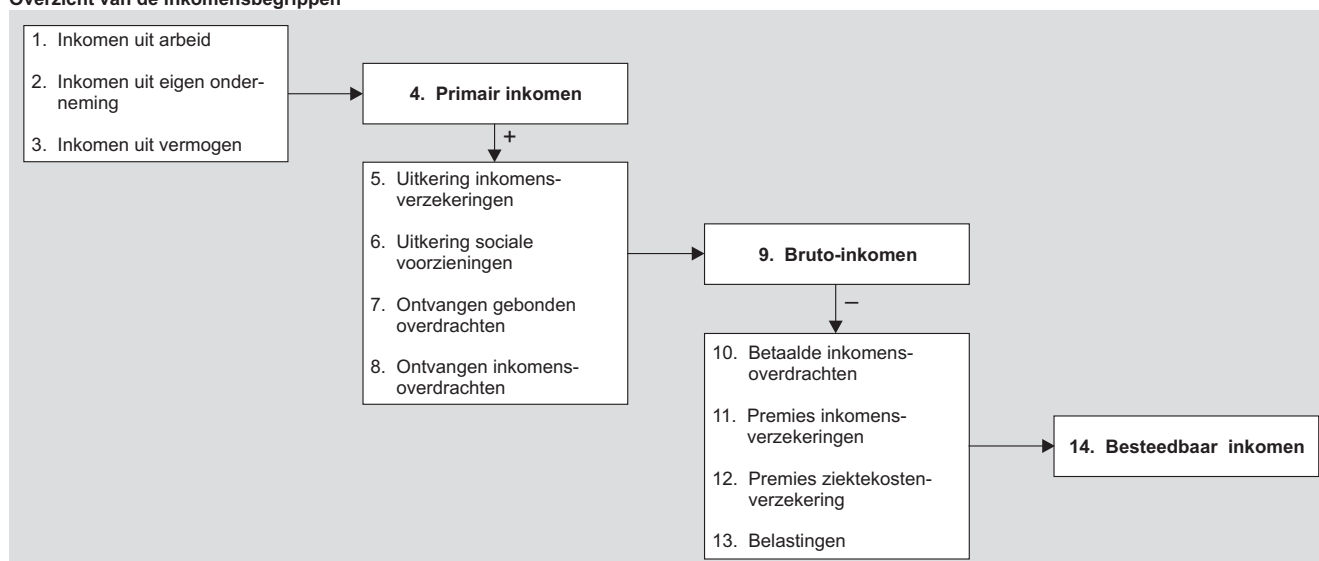
Technische toelichting

Inkomensbegrippen

Door het CBS wordt bij sociaaleconomisch onderzoek naar de welvaartspositie van huishoudens gebruik gemaakt van een gecoördineerd begrip van besteedbaar inkomen. De samenstelling van het besteedbare inkomen van huishoudens berust op het primair en het bruto-inkomen van huishoudens. Schema 1 geeft een overzicht van de inkomensbestanddelen die het primair, het bruto- en het besteedbaar inkomen vormen.

In dit schema is te zien dat het *primair inkomen* uit een aantal onderdelen bestaat: inkomen uit arbeid, inkomen uit eigen onderneming en inkomen uit vermogen. Het *bruto-inkomen* bestaat uit het primair inkomen vermeerderd met

Schema 1
Overzicht van de inkomensbegrippen

ontvangsten van onder meer de overheid. Tot deze ontvangsten behoren uitkeringen inkomensverzekeringen in verband met werkloosheid, ziekte, arbeidsongeschiktheid, ouderdom en nabestaanden. Ook uitkeringen sociale voorzieningen zoals kinderbijslag en studiefinanciering vallen onder de ontvangsten. Daarnaast worden de huur-, zorg- en kinderopvangtoeslag en de rijksbijdrage eigen woning (gebonden overdrachten) en partneralimentatie³⁾ tot de ontvangsten gerekend. Het *besteedbaar inkomen* tenslotte is gedefinieerd als het bruto-inkomen verminderd met de afdrachten aan onder meer de overheid. Dit zijn de betaalde inkomensoverdrachten (zoals partneralimentatie), de betaalde premies inkomensverzekeringen, de betaalde premies ziektekostenverzekering en de verschuldigde belastingen.

Inkomensstatistiek

De Inkomensstatistiek van het CBS is gebaseerd op het Inkomenspanelonderzoek (IPO). Het IPO is een steekproefonderzoek op basis van een panel, dat sinds 1989 bestaat. Dit panel bestaat momenteel uit circa 80 duizend personen. Aan dit panel worden de huishoudensleden van deze personen toegevoegd, waardoor de totale IPO-steekproef uit ongeveer 250 duizend steekproefpersonen bestaat. Van de steekproefpersonen worden in samenwerking met de Belastingdienst, zowel demografische gegevens als gegevens over het inkomen verzameld. Het CBS publiceert jaarlijks inkomenscijfers op basis van het IPO. Deze cijfers hebben betrekking op inkomensgegevens van 1 januari tot en met 31 december van het betreffende onderzoeksjaar en gaan over de totale bevolking exclusief de institutionele bevolking.

Theilcoëfficiënt

Voor het meten van inkomensongelijkheid bestaan diverse ongelijkheidsmaatstaven. Een bekende maatstaf voor in-

komensongelijkheid is de Theilcoëfficiënt. De Theilcoëfficiënt is gelijk aan het gemiddelde van de logaritme van alle relatieve inkomensaandelen, gewogen met de inkomensaandelen. Naarmate de inkomensverschillen in een populatie toenemen, wordt ook de waarde van de Theilcoëfficiënt groter. De ondergrens van de Theilcoëfficiënt is gelijk aan 0, de bovengrens hangt af van de omvang van de gebruikte steekproef. Voor meer informatie over de Theilcoëfficiënt wordt verwezen naar Van den Brakel-Hofmans (2007).

Literatuur

Brakel-Hofmans, M. van den (2007), *Metten van inkomensongelijkheid*, www.cbs.nl.

Brakel, M. van den, en L. Moonen (2007), *Procesbeschrijving van het Inkomenspanelonderzoek*, www.cbs.nl.

Noten in de tekst

- ¹⁾ Dit is bij een ordening van alle personen naar hoogte van het inkomen het inkomen van de middelste persoon (of het gemiddelde inkomen van de twee middelste personen).
- ²⁾ Ruim 3 procent van de huishoudens heeft een primair inkomen van 125 duizend euro of meer. Voor het bruto-inkomen is dat bijna 4 procent en voor het besteedbaar inkomen bijna 0,5 procent. Een primair inkomen lager dan min 15 duizend euro geldt voor 0,3 procent van de huishoudens. De percentages bij het bruto en besteedbaar inkomen zijn respectievelijk 0,15 procent en 0,2 procent.
- ³⁾ Kinderalimentatie is ook een ontvangen overdracht, maar deze wordt in het IPO niet waargenomen.

Tabel 1
Inkomensongelijkheid, 2005*

	Huishoudens	Voor ontvangsten/afdrachten		Na ontvangsten		Na afdrachten	
		Gemiddelde inkomen	Theil-coëfficiënt	Gemiddelde inkomen	Theil-coëfficiënt	Gemiddelde inkomen	Theil-coëfficiënt
	x 1 000	1 000 euro		1 000 euro		1 000 euro	
Totaal	7 061	38,1	0,62	49,6	0,27	29,1	0,21
Leeftijd hoofdkostwinner							
Tot 25 jaar	341	13,5	0,69	17,3	0,38	11,7	0,29
25-44 jaar	2 625	48,2	0,31	52,5	0,21	29,1	0,17
45-64 jaar	2 553	50,7	0,49	62,3	0,24	34,7	0,21
65 jaar en ouder	1 542	5,7	1,89	30,7	0,22	23,9	0,16
Herkomst hoofdkostwinner							
Autochtoon	5 809	39,8	0,60	51,3	0,26	30,0	0,20
Westers allochtoon	659	36,2	0,71	48,2	0,31	28,0	0,23
Niet-westers allochtoon	593	24,4	0,71	34,5	0,28	21,9	0,20
Samenstelling huishouden							
Eenpersoonshuishouden	2 435	17,2	0,92	27,5	0,27	17,1	0,20
Meerpersoonshuishouden w.v.	4 626	49,2	0,46	61,2	0,20	35,5	0,15
(echt)paar zonder kinderen	2 019	37,8	0,69	54,9	0,21	32,9	0,14
(echt)paar met kinderen	1 950	66,3	0,23	72,6	0,16	40,2	0,13
eenoudergezin	437	24,5	0,59	36,9	0,19	24,3	0,12
overig	219	50,0	0,37	65,3	0,18	39,5	0,14

Tabel 2
Decompositie Theilcoëfficiënt, 2005*

	Voor ontvangsten/afdrachten		Na ontvangsten		Na afdrachten	
	Binnen groepen	Tussen groepen	Binnen groepen	Tussen groepen	Binnen groepen	Tussen groepen
Leeftijd hoofdkostwinner	0,46	0,17	0,23	0,04	0,19	0,02
Herkomst hoofdkostwinner	0,62	0,01	0,27	0,00	0,21	0,00
Samenstelling huishouden	0,49	0,13	0,20	0,07	0,15	0,06

Tabel 3
Ontvangsten (aandeel van het bruto-inkomen), 2005*

	Uitkering inkomensverzekering				Uitkering sociale voorzieningen				Gebonden overdrachten	Ontvangen inkomensoverdrachten
	Totaal	I.v.m. werkloosheid	I.v.m. ziekte en arbeidsongeschiktheid	I.v.m. ouderdom en nabestaanden	Totaal	Bijstandsuitkering	Kinderbijslag	Studiefinanciering		
	%									
Totaal	19,17	1,41	2,60	14,49	3,06	1,17	0,91	0,53	0,61	0,18
Leeftijd hoofdkostwinner										
Tot 25 jaar	3,29	1,16	0,87	0,91	17,40	2,99	0,30	12,86	0,93	0,00
25–44 jaar	3,97	1,38	1,49	0,66	3,67	1,45	1,48	0,33	0,49	0,09
45–64 jaar	15,21	1,77	4,08	8,33	2,60	1,08	0,69	0,39	0,45	0,29
65 jaar en ouder	78,69	0,33	1,08	77,14	1,02	0,45	0,02	0,03	1,46	0,13
Herkomst hoofdkostwinner										
Autochtoon	19,40	1,26	2,45	15,07	2,33	0,66	0,84	0,44	0,50	0,19
Westers allochtoon	20,63	1,83	2,57	15,51	3,29	1,51	0,76	0,48	0,64	0,26
Niet-westers allochtoon	13,57	3,00	4,87	4,41	13,24	8,20	2,11	1,87	2,21	0,07
Samenstelling huishouden										
Eenpersoonshuishouden	31,25	1,61	2,95	25,87	4,46	2,40	.	1,13	1,27	0,51
Meerpersoonshuishouden w.v.	16,31	1,36	2,52	11,79	2,72	0,88	1,12	0,38	0,45	0,11
(echt)paar zonder kinderen	30,07	1,45	3,14	24,73	0,75	0,27	.	0,21	0,26	0,01
(echt)paar met kinderen	5,39	1,21	1,80	1,94	2,92	0,47	1,83	0,38	0,31	0,02
eenoudergezin	16,15	1,80	3,28	10,05	12,68	7,89	2,60	0,85	3,09	1,54
overig	17,97	1,79	4,02	11,23	4,80	1,84	1,07	1,21	0,44	0,12

Tabel 4
Afdrachten (aandeel van het bruto-inkomen), 2005*

Markanten (aandeel van het bruto inkomen), 2003							
	Betaalde inkomens- overdrachten	Premies inkomensverzekering				Premies ziektekosten- verzekering	Belasting
		Totaal	I.v.m. werk- loosheid	I.v.m. ziekte en arbeids- ongeschiktheid	I.v.m. ouder- dom en nabestaanden		
	%						
Totaal	0,18	21,77	2,80	4,36	14,61	10,22	9,03
Leeftijd hoofdkostwinner							
Tot 25 jaar	0,00	18,15	2,38	5,06	10,71	12,37	1,74
25-44 jaar	0,10	26,63	3,58	5,54	17,51	10,34	7,52
45-64 jaar	0,27	23,45	2,91	4,50	16,04	9,74	10,86
65 jaar en ouder	0,15	2,47	0,22	0,41	1,84	11,25	8,15
Herkomst hoofdkostwinner							
Autochtoon	0,18	21,92	2,82	4,37	14,74	10,17	9,18
Westers allochtoon	0,25	21,19	2,68	4,13	14,38	10,06	10,48
Niet-westers allochtoon	0,09	20,51	2,82	4,67	13,03	11,29	4,57
Samenstelling huishouden							
Eenpersoonshuishouden	0,40	18,75	2,40	3,63	12,71	11,17	7,57
Meerpersoonshuishouden	0,13	22,49	2,90	4,54	15,05	10,00	9,37
w.v.							
(echt)paar zonder kinderen	0,16	19,97	2,56	3,81	13,60	10,27	9,67
(echt)paar met kinderen	0,08	25,06	3,23	5,14	16,69	9,65	9,84
eenoudergezin	0,31	18,30	2,47	4,17	11,66	10,35	5,24
overig	0,26	21,30	2,76	4,61	13,93	10,98	7,02